

at lade den, som var valgt, selv om Formell være begaaede, møde her som Færvernes Repræsentant i de to Aar, hvortilmod saa den Anden, som erklæredes for lovlig valgt, kunde sidde her som Færvernes Repræsentant i det sidste Aar af Trienniet. Det er paa denne Maade, at vi skulle paasee Valgernes Ret, idet vi tillige, naar Anledning dertil findes, indstille, at Autoriteterne drages til Ansvar, naar de have undladt at efterkomme Lovens Bestemmelser.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) er ved denne Leilighed fremkommet med forskellige mærkverdige Uttringer, og blandt disse mærkverdige Uttringer er der navnlig den om det „rene“ Valgbrev. Et reent Valgbrev, hvad er det? Der er fra Ministeriets Side udfærdiget en Formel, hvorefter Valgbrevene skulle affattes, altsaa et reent Valgbrev er det, som ganske stemmer med denne Form (Tscherning: Det er det, som siger, at Valget er rigtigt!). Der staaer i det her omhandlede Valgbrev, at Alt, hvad der i Valgloven er foreskrevet, er tagt taget ved denne Leilighed, med Undtagelse af... (Ratter). Ja, nu skulle de Herrer høre det, med Undtagelse af, at det ikke er alle af Valgbestyrelsens Medlemmer bekendt, at en vis Bekendtgørelse har fundet Sted; det er paa Grund af denne Udtaalelse, at de Herrer tale om et „ureent“ Valgbrev, og det er derpaa de støtte Forkastelsen af den Valgte for en Valgkreds, som har saadanne Vanstueligheder ved, at blive repræsenteret; thi fra Valgernes Side er der ikke fremkommen anden Klage over det fete Valg, end en Klage fra 4 Mænd, og deriblandt en Candidat, som vilde have stillet sig. Hvorfor stillede han sig ikke? Han havde jo aldeles Intet at tabe ved at stille sig.

Tscherning: Om Klagen er kommen fra Gen eller Fire, naar den er gyldig og kan bevises, er den lige god. At der mellem de Fire er den tilbagetraadte Candidat, gjør Klagen saa meget bedre; han er den første Beretigede til at klage; han er den naturlige Klager, han er egentlig den, som hovedsagelig har lidt Brøst, thi igennem ham have de Valgere, der hellere vilde have valgt ham end en Anden, lidt den største Brøst, altsaa, det maa man holde fast ved; forsaavidt de fire Mænds Klage er velbegrunder, saa er det nok for os til at gaae ind paa denne Sag. Hvad der meget maa beklages ved denne Forhandling, det er, at den valgte Candidat fra Færverne ikke er her tilstede, ikke møder her og procederer sin egen Sag. Dersom han traadte frem og sagde: jeg har den fulde Overbeviisning og erklærer paa Samvittighed, at Bekendtgørelsen har fundet Sted, som den skulde; saa vilde jeg for mit Vedkommende ikke stemme for Valgets Forkastelse; men dersom han havde kunnet sige det, saa havde han sidet her, og da han nu ikke er her, saa er det for mig tydeligt, at han ikke vilde paatage sig at sige det (En Stemme: Det er ikke et Beviis). Ganske vist, det er ikke et Beviis, men det er et Skjønsmaal, og vi leve her af den Art Beviser, som ligge i Skjønsmaal; vi kunne ikke her skaffe den Art juridiske Beviser, som fremkomme ved Guds Afstggelse og Forhør, vi maae tage Sandsynligheden frem og derigjennem skaffe os en Overbeviisning eller, som et andet Medlem (Klein) udtrykte sig, Bished — Troen er den højeste Bished, hvor man ikke kan komme til Overbeviisning; det er den Bished, vi maae holde os til i Forhold af denne Natur.